

Велосідло містить дві опори для сідничних бугрів тазової частини тіла велогонщика з індивідуальним регулюванням їх відповідно до розмірів тазової частини. Опори мають форму горизонтальних циліндрів, зігнутих по дузі випуклістю угору. Радіус дуги дорівнює відстані від осі каретки до верхньої твірної поверхні сідла. Опори складаються з сталевих стержнів, на яких ексцентрично закріплені профілі з пружного еластичного матеріалу. Сідло дозволяє гонщику під час зміни посадки пересуватися по сідлу, не втрачаючи упору сідничних бугрів у сідло та витримуючи постійною відстань від осі тазостегнового суглоба до осі каретки. Сідло придатне для споживачів з різною відстанню між сідничними буграми.